

Jezus powiedział: *Ktokolwiek przyklada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego* (Łk 9,61-62).

Ten obrazek przedstawia pług ciągnięty przez jednego konia, który bardzo szybko zboczy z właściwego kierunku, jeśli nie poświęcisz mu całej swojej uwagi. Nie możesz używać pługu ciągniętego przez jednego konia lub czynić uczniami swoje dzieci, jeśli planujesz, że będziesz rozprasany przez inne sprawy.

(6) Dawaj im, nie oczekując niczego w zamian

Paweł powiedział: *radosnego dawcę miłuje Bóg* (2 Kor 9,7). Główna rzecz, która sprawia, że nasze dawanie nie jest radosne (lub ochotne), to oczekiwanie, że nasze dzieci odpłacą nam szacunkiem, wdzięcznością albo osiągnięciami, z których będziemy dumni. Jeśli nasze motywacje są pozbawione oczekiwania zapłaty, czujemy się wolni, by cieszyć się daniem jako takim. Wiele rodziców mówi, że kocha swoje dzieci, ale nie wygląda na to, że cieszy się nimi. Chcą „uciec od nich na chwilę” albo nie mogą się doczekać aż dorosną, by mogli robić wszystkie upragnione rzeczy. Dzieci łatwo wyczuwają taką postawę, która eliminuje uczniostwo. Moglibyśmy spytać siebie, jak byśmy się czuli, gdyby Bóg myślał w ten sposób o nas.

(7) Ucz je, że należą do Boga

Tak jak twoje pieniądze i to, co posiadasz, twoje dzieci nie należą do ciebie. Zostały ci dane przez Boga, abyś przez krótki czas w ich

życiu był ich opiekunem (Ps 127,3-5). Twoim zadaniem jest dać im perspektywę na wieczność. Sugeruję, że prawdopodobieństwo wynosi 90%, że:

Jeśli twoje dzieci mają perspektywę na wieczność, osiągną ją. Jeżeli jej nie mają, nie osiągną wieczności.

Bożymi mężczyznami i kobietami stają się chłopcy i dziewczęta, którzy mają wieczną perspektywę na życie (1 Kor 1,18.21).

PYTANIA I ODPOWIEDZI

P: *W jaki sposób rodzic może czynić uczniem Jezusa swoje dziecko?*

O: Przez stosowanie omówionych tutaj zasad.

P: *Jaka jest różnica w podejściu do nastolatka i małego dziecka?*

O: Małe dziecko słucha tego, co mówisz. Nastolatek patrzy na to, co robisz.

P: *Jakie będą rezultaty tego wysiłku?*

O: Mam trzy spostrzeżenia:

- (1) Prawie każdy, kto był dobrze prowadzony w procesie uczniostwa, staje się dobrym mężczyzną/kobietą.
- (2) Dobrzy ludzie zwykle nie przekazują swojej dobroci innym, chyba, że czynią ich uczniami.
- (3) Jeśli dobrzy ludzie nie czynią uczniami swoich dzieci, te prawdopodobnie będą naśladować złych ludzi i ulegać złym wpływom.

Jak czynić uczniami Jezusa swoje dzieci?

Dr David A. DeWitt

- *W jaki sposób rodzic może czynić uczniem Jezusa swoje dziecko?*
- *Jaka jest różnica w podejściu do nastolatka i małego dziecka?*
- *Jakie będą rezultaty tego wysiłku?*

Definicja: Biblijne czynienie uczniem jest zamierzonym wywieraniem osobistego wpływu na czyjeś życie w kierunku upodabniania się do Chrystusa.

Podstawy uczniostwa

Czynienie uczniem zgodne z Biblią to:

- (1) Fizyczna obecność
- (2) Reproduktywność, nie tylko produktywność.
- (3) Zachęta do osobistych odkryć.
- (4) Dawanie powodów, dowodów, perswazja.
- (5) Liczenie kosztów.
- (6) Dawanie.

(1) Bądź z nimi.

Uczniostwo nie może mieć miejsca bez wcielenia. Może dokonywać się tylko przez fizyczną obecność. Nie na odległość. Nie przez wysłanie dzieci do chrześcijańskich szkół czy włączenie ich w jakieś programy dla młodzieży. Możesz tego dokonać jedynie będąc z nimi. Czas dobry jakościowo można uzyskać jedynie

dzięki ilości. Słyszałem od dobrego fotografa, że sekret robienia najwyższej jakości zdjęć tkwi w robieniu ogromnej ilości zdjęć. Jakość przychodzi dzięki ilości. Czynisz dzieci uczniami, kiedy przebywasz w swoim domu, w czasie podróży, kiedy kładziesz się spać i wstajesz ze snu (Pwt 6,6-7). Jest to prawda, zwłaszcza, jeżeli chodzi o nastolatków (Prz 5,1-2).

Organizowanie zajęć nastolatkom nie ma nic wspólnego z czynieniem uczniów.

(2) Rób rzeczy, które one mogą powtarzać.

Najistotniejsze w czynieniu dzieci uczniami jest to, by posiadały prawdę o Bogu. Naszym celem nie jest zajęcie ich czymś bezpiecznym. W rozrywce na przykład, ogólnie rzecz biorąc, nie chodzi o powielanie. Jeżeli nasze czynienie uczniami ogranicza się do chrześcijańskiej rozrywki (czy to video, teatr, czy występy zespołów), to prawdopodobnie nie przekażemy naszym dzieciom tych treści, które chcielibyśmy. Nie jesteśmy skłonni powiełać tego, co nas zabawia, ponieważ wymaga to szczególnego talentu lub po prostu nie należy do naszych zainteresowań. Fakt, że spodobał mi się występ orkiestry symfonicznej, nie musi oznaczać, że chcę grać na skrzypcach. Dzieci są w stanie naśladować moralne i teologiczne wartości, którymi żyjemy (Pwt 6,1-2).

(3) Stwórz atmosferę zachęcającą do odkrywania prawdy.

Różnica między rodzicielstwem a uczniostwem:

Artykuły do ściągania <http://www.biblia.polok.pl/>

Rodzicielstwo ustanawia granice, uczniostwo zachęca do odkrywania.

Dzieci potrzebują i jednego, i drugiego. Rozwód oznacza koniec rodzicielstwa. Według myśli biblijnej wpływ rodziców nigdy nie występuje poza kontekstem małżeństwa. Kto rozwiedziony nie powinien pełnić obowiązków wynikających z rodzicielstwa, z wyjątkiem zapewniania im ogólnego bezpieczeństwa fizycznego. Może jednak – powinien – czynić uczniami swoje dzieci. Samotny rodzic, choć nie może być kompletnym rodzicem dla dziecka, nie będąc małżonkiem ojca lub matki dziecka (wyjątek stanowi śmierć współmałżonka), może być przyjacielem dziecka i z tej pozycji czynić je uczniem Jezusa stwarzającym kontekst dla odkrywania biblijnej i moralnej sprawiedliwości. Rodzice będący w małżeństwie uczą dziecko zachowywania granic, które sami ustanawiają, ale z drugiej strony tworzą atmosferę, w której dziecko może odkrywać i uczyć się Bożych wartości (Prz 22,6; Kol 3,21).

(4) Wyjaśnij swoje zachowania.

Istnieje jeszcze jedna różnica między rodzicielstwem a uczniostwem:

Rodzice wychowują.

Czyniący ucznia wyjaśniają.

Dzieci potrzebują i tego, i tego. Dzieci są kłębkami chaosu, który potrzebuje uporządkowania. Duże sukcesy będzie tu odnosił tylko rodzic poślubiony ojcu lub matce dziecka. W czynieniu kogoś uczniem podaje się powody, dowody, wyjaśnia (Iz 1,8; Prz 2,11-12 lub dział download <http://www.iwportal.net/>

14; Dz 17,1-4; 18,4; 19,8-10). Paweł powiedział ojcom, by wychowywali swoje dzieci „stosując karcenie i napominanie Pańskie” (Ef 6,4). Możesz tresować swojego psa poprzez dyscyplinę bez instruowania go (tłumaczenia mu), ale nie uczynisz z dziecka ucznia Jezusa w ten sam sposób. Oczywiście małe dzieci nie zawsze są w stanie zrozumieć. Jednak:

Jeśli nie potrafisz usprawiedliwić swoich zachowań przed twoim nastolatkiem, są one prawdopodobnie nie do usprawiedliwienia.

(5) Daj im pierwszeństwo.

Dzieci nigdy nie powinny mieć pierwszeństwa przed Bogiem albo współmałżonkiem. Jest to niebiblijne i nie uczyni naszych dzieci uczniami. Musimy jednak chcieć zapłacić koszt związany z tym, że nasze dzieci będą miały priorytet przed naszą pracą, spotkaniami z ludźmi, naszym kościołem, krewnymi, rodzicami i przyjemnościami.

Koszt czynienia uczniem jest czas.

Czynienie uczniami swoich nastolatków wymaga więcej czasu, ponieważ:

- jeżeli chodzi o małe dzieci, to one dołączają do twojego planu;

- jeśli chodzi o nastolatków, to ty dołączasz do ich planu.